مسافره
پیغله
writer / said adrees /
sadat
Ketabton.com
ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافره_پیغله_ناول

_لیکوال_سیدادریس_سادات#
ترتیب_کوونکی_ړنګ_لیکوال#
ډیزاین_تسکین_خان#
ایمیل:king.adil.rs@gmail.com
مرسته:امجد علي نیازی
دداسی ښکلو ناولونو لوستلو لپاره سادات
کتابتون سره ځانونه جوین کړی په
لاندیلینک کلیک وکړی او جوین شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لینک:https://chat.whatsapp.com/BKftATVZgh494KdycomZuY

دمشکل په وخت کی دلاندی شماری سره رابطه کولای شی.

نمبر:0779011816

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه
مسافره پیغله ناول دا یوه میاشت کیږي
. چی ډیر ورونو یي غوښتنه کوله
دواتساپ او ټلګرام په ګڼو کتابتونونو
.کی زیات ورونه ورته په طمع وو
دادی اوس می درته اپلوډ کړ ویي
.لولی خوند ورنه واخلئ
.او موږ پخپلو دعاګانو کی یاد ساتئ
"ستاسی ورور "سید ادریس سادات

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ!

دا چې نن ورځ زه دکانکور په امتحان کې دپښتو ادبیاتو پوهنځي ته کامیاب شوم .

نو تاسې ټولو ورونو ته مې دشیرینۍ په پار دمسافره پیغله ناول ډالۍ کړ .

ویي لولۍ او خوند ورنه واخلۍ مننه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دماسپښین دری بجې وی داوړي
اوږدی اوږدی ورځی او سخته ګرمي
وه.
دڅا مخی ته دری بوقی پرتی وی یوه
می راواخیسته لاستي کی می یي پړی
واچاوه.
. بوقه می څاه ته کوزه کړه
.دګرمۍ مړه خوله راباندی راماته وه
دلاس نه می دڅو ځله رسۍ په خوشی
کولو سره رسۍ دڅاه داوبو تل ته
. ورسیده
.یو دم رسۍ ډیره درنه شوه
ما چی به هر څومره خواري پړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

. کوله

خو نه وچتیده خه وو په لاره یو څو تنه

. لاروي راروان وو

ورناره مې کړه تر څو کومک راسره

وکړي.

هغوي خه وو تکړه وو په ډیر زور مو

. دڅاه څخه پړی)رسۍ(راکش کړله

هر کله چې بوقه دڅاه سر ته

. راورسیدله

نو ومو لیدله بوقه کې یوه شادي)بیزو

(ناسته وه.

فکر کووم وړی وه.

زما په ګنډه کې لږ څه وچه ډوډۍ او

پیاز ایښي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول يي وخوړل.
نور يي راڅخه خولي وتختوله.
زه هک حيران شوم چی دا لا څه رقم
موجود دی موږ ورسره خه وکړل
او دی راڅخه خولی وتختوله.
شيبه به نه وه تيره چی تکه توره څهره
يي دلری ځايه رابنکاره شوه.
لاس کی ورسره زما خيرنه خولی وه.
چی رانږدی شوه ومی ليدل چی خولی
يي راته ټوله له جنغوزيو نه راډکه
کړی وه.
واه سخت خوخ شوم څکه چی يو
حيوان هم داحسان غلام دی .
داوخت نو دخپل جومات دزوړ امام

(c) ketabton.com: The Digital Library

. خبره راپه ياد شوه
هغه به موړ ته اکثر ويل چی تل خه
وکړی هغه که دانسان سره وي ياد
. حيوان سره
که نور څوک مو ګوري يانه هاغه
لوی ذات خو مو ګوري.
او هماغه لوی ذات به يي بدله هم
درکوي.
زموږ کلی زموږ دمهلی په ټولو کليو
کی تر ټولو لوی کلي وو.
ننګرهار کی يي خلک په ستن نوم
يادوي.
ستن ريشتيا هم چی ډير خوندور
ماحول خوندور غريبانه ژوند لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ به سهار وختي وخت کی تل تللو دغره څخه به مو لرګي راوړل کور ته.

په همدی ورځ هم زه لرګو پسی روان وم تږی شوم او غوښتل می لدی ځاه څخه اوبه وڅښم.

له همدی ورځی څخه پدی لاره کی زما ددغی شادي سره ملګرتیا جوړه سوه.

زه چی به هره ورځ ورتللم.

ده به زما خولی وړله او د جنغوزو نه به یي ډکه راوړله.

غره کی یوه ونه هم دجنغوزي نه وه خو نه پوهیږم چی دی به داجنغوزي له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه کول.
یوه ورځ داختر رخصتي وه زموږ
کلي ته له خار ښخه بلها ډیر سیلانیان
راغلي ول.
زه په غره کی د خپلی شادي سره په
لوبو مصروف وم .
داوخت می مخی ته یو لوی موټر
ودرید فکر کووم فورنر وو .دموټر
ښخه دپتلون والا انجونی چی یو هلک
ورسره وو راووتل.
زما خواته راغلل دشادي په لیدو بیخي
حیران شول.
زما شادي هم ورښخه وبیریده خو
هغوي ورته لګه ډوډی واچوله نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شادي هم پوهه سوه چی شر می نه غواړي خیر می غواړي.
انجونو ماته وویل :داشادي دی خپله ده که خپله مو وي نو قیمت يي وایه چی درڅخه يي رانیسو.
دانجونو په منځ کی ولاړی انجلی می بیخي فکر ځان ته جذب کړ.
په تندي يي تور خال بیله مزه کوله.
انجونو رباندی ځوځله اواز وکړ ویل يي شادي که مو خپله وي مونږ يي اخلو.
ما ورته وویل:داشادي می ملګری ده.
اودا چی زه دی غر ته راشم نو دازما لپاره رازي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجونو په کټ کټ وخندل زما شادي منده کړه شیبه وروسته یي لږ
جنغوزي ورته پلاستیک کی راوړل.
خال والا انجلۍ خپلی خور ته وویل:خوری زه هم غواړم دغسی یوه شادي ولرم تر څو خپلی غمجنی
خاطری ورته ووایم .
هغه راته داسی ناسته وي لکه وس چی راته داشادي ناسته ده اویوه یوه خبره مو داسی اوري لکه په خبرو می چی
پوهیږي.
اوزه چی هر وخت درد منده یم هغی ته په حال ویلو باندی خپل ټول دردونه له خپلی اوږی څخه ښکته کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به خپلی شادي ته په کوکو ویل.
زما کوکو هم کټ مټ همداسی وه هر
کله چی به ورته زه راغلم ده به لاس
دزنی لاندی داسی کیښود لکه چاچی
ورخودلي وي.
بیا به نو ما ورته دخپل نړیدلي ژوند
دهر غم او درد قیصه کوله.
ما په خپلی کوکو باندی غصی هم
کولی.
او سهار وختي به می غره ته ددی
لپاره ځان رساوه چی کوکو به راته په
انتظار وي.
دهغی سره په کیناستلو کی زما
ژوندوو فکر کووم هغه هم همداسی وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

.

ځکه به نو سهار وختي راته دخولی

. جنغوزيو سره انتظار ناسته وه

پدی ورځ دا انجونی ولاړی زما کوکو

به هره ورځ سهار وختي زما په

.انتظار ناسته وه

. يوه ورځ چی راغلم ګورم کوکو نشته

.سخت خفه شولم

ټوله شپه راباندی غم تيره شوه ما ويل

چی نن څنګه نه وه راغلی سبا دکوکو

په ځای راته پوره دشاديانو لښکر

هماغه ځای کی ناست وو خو زما

.کوکو پکی نه وه

چا راته وويل چی روسان کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي وو او دځنګل نه يي څه
حيوانات ويوړل.
او روسان لاتراوسه په کلي کی دي .
سبا زي.
په ډيرو پښتنو می دروسانو ځای پيدا
کړ روسانو زموږ.دکلي لاندی ساحه
برکوټ کی يي اړولی وه ..
زه نو خه په بيغمه زړه ورغلم.
خو ددروازی ساتونکو دوه دری کلکی
کلکی سپيړی ووهلم .
او راويي ګرځولم .
پوه شوم چی دی ځای ته ننوتل دومره
اسانه ندي.
لری ځای نه ورته په تمه شوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دموقع انتظار مى كاوه
يو وخت كى عسكر بدليدل.
نو هغه بل چى ولاړو زه دى نوي پسى
ورغلم ورته مى وويل:ورور دلته دننه
مى ورور دى هغى سره مى كار دى .
ويل يي دورور نوم دى څه دى.
هک پک حيران سوم چى وس ورته
څه ووايم.
خو بس دځان نه مى ورته
وويل:هارون دى .
ويل يي سمه ده ورشه.
دننه ډول عسكر ولاړ وو خو بس
ما به ورته ويل چى هارون مى ورور
دى هغى سره مى كار دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخر کی یو نفر بل رانه پښتنه وکړه
چی چاسره مو کار وو ما ورته
وویل:هارون سره ~~هههههه~~
دانفر پخپله هارون وو ویل یي خا څه
خبره وه هارون ته مو څه ویل زه
.هارون یم بیخي نو خوله می ودریده
خلاصه داچی ملګرو ته یي اواز ورکړ

.

.او په قید خانه کی یي بندي کړم
. په قید خانه کی تکه توره تیاره وه
. زما سر ته یي توره ټوټه اچولی وه
هیڅ ځای راته نه ښکاریده داخونه هم
.تکه توره وه
پدی خونه کی نور هیڅ نه وو خو بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ديو څو انجونو زګيروي اوريدل کيده.
ما چې غوږ ونيو دزګيرويو په طرف
مې ځان لږ څه ورکش کړ چې ورغلم
درې انجونې وې.
ژړل يي نه خو ددرد زګيروي يي
کول.
ما ورته وويل:سلام عليکم
دمقابل لوري نه هيڅ جواب رانغی
بلکې غلي شول بيخي.
ما ورته بيا وويل:زه يي هم راوستی يم
او دی کوټه کې يي بندي کړی يم.
ويل يي تاسې څوک ياست.
خير دی دخدای روي ومنه موږ ددی
ظالمانو نه خلاص که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل :ما دیوی شادي
دخلاصولو هڅه کوله دغه حال می شو
.
که ددری انجونو دخلاصولو هڅه وکم
. نو څه حال به می شي
ههههههه
. هیڅ ځواب چا رانکړ
. یو څه وخت لپاره خاموشي خپره وه
خو وروسته بیا یو دوه تنه عسکر
راغلل او یوه انجلۍ یي په زور لدی
ځایه بوتلله.
انجلۍ ماته ډیر عذر وکړ چی ما
ورځینی بچ کړه.
خو هم زما لاسونه تړل شوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

. او هم مى دومره وس نه درلود
خو دانتقام لمبو مى په سينه كى ځاى
ونيو.
داروسان زموږ دګټى لپاره نه وو
راغلى چى زموږ وطن جوړ كړى.
بلكى راغلي وو چى افغانان بى عزته
كړي.
دافغانانو غيرت او شمله دخاورو سره
خاورى كړي.
تر څو بيا داسى كومه خبره ځوك
ونكړي چى افغانان دغيرت يو نمونه
ده.
ددى هر څه حساب به ضرور
. دروسيي هيواد وركوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنړیوال قانون له مخی هیڅ هیواد ددی
حق نلري چی په بل هیواد باندی
. دالوتکو له لاری بمبار وکړي
خو هرکله چی روسیي زموږ په
مشرقي کی بمباری کولی نړیوال چپ
ناست ول.
ددی حساب به نړیوال هم ورکوي.
بس خدای دی یو ځل موږ پخپلو پخو
. ودروي
بیا نو موږ داحمدشاه ابدالي لمسي یو.
. او میرویس خان مو غور نیکه دی
د شامحمود په رقم زړور وکمنان مو
په وطن کی تیر شوي دي.
داوینی چی زموږ په رګونو کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهیږي.
پدی وینه کی دهماغو سترو ککریو
جوش پروت دی.
بس خدای تعالی دی موږ پخپلو پښو
ودروي بیا ورته ګوره چی خپل غچ
څنګه اخلو.
ددی انجلۍ سره دظلم زیاتي نه
وروسته زما څخه خپله شادي له یاده
ووتله.
بس غټ ارمان می همدا وو.
چی کومه لاره پیدا کړم او دغه رزیل
خلک دخپل وطن نه وشړم.
انجلۍ یي سهار بوتلی وه او مازیګر
یي راوستله او مازیګر یي بله خور

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتله هغه یي سهار راوستله.
زما لپاره داوخت داسی تیریدلو لکه
کال دوه دری ځلی می خپل سر دیواله
سره ووا هه.
ځکه چی یو خوا نه می ننګ غیرت او
پښتو رانه ډیر څه غواړي او دبلی
خوانه یي راته لاسونه خوله او سر
تړلی وو.
ډیره سخته داسی لمحه که چیرته زما
پر ځای هر څوک وایي نو ضرور به
یي ځان وژلای وو.
خو زما غټ ارمان داوو چی خالي
لاسونه می خلاص شي.
انشاالله داانجونی می ضرور ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیولي.
دوه درې شپې وروسته مو دتیختي
پلان جوړ کړ.
ددوی انجونو مشره خور ثنا نومیده .
ما ثنا ته دتیښتې خبره وریاده کړه خو
هغوی راپورې وخندل ویل یي موږ
پوره داخور میاشتې وشو ونشو
تختیدلای او ته دریمه ورځ باندې
تختې.
ما ورته وویل :په ما باور ولره انشاالله
چې انتقام لپاره وروستو راځم .
ددې پوستې یو عسکر رانه خدای که
ژوندې لاړ شي خو نن شپې ته باید چې
وتختو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشری خور يي وويل:مادپخوانه
دتيختی يوه منسوبه جوړه کړی وه.
خو خور می راسره نه منله.
انجلۍ وويل:موږ دری تنو نه هره
ورځ يوه وړي.
او هلته يي قومندانان او عسکر دخپلو
لوبو وسيله ورځينی جوړوي.
هره ورځ مرو او ژوندی کيږو..
موږ بايد شاوخوا ته سترګي وغړوو
که چيرته مو کوم چاقو په نظر راغی .
بايد هغه دلته راوړو.
او ددی ځای عسکر ډير شراب څښي
دوهمه انجلۍ بايد شراب راوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

.اودریمه باید اپیم راوړي

.هو ریشتیا هم داډیره خه طرحه وه

موږ ومنله چی همداسی به کوو که

چیری تاسی خپل کارونه په خه ډول

. سرته ورسول

.نو پوه شئ چی موږ کامیابیږو انشاالله

لومړی یي یوه انجلئ بوتلله هغی دپلاّن

.سره سم چاقو راوړ

.بله والاړه هغي هم شراب راوړل

خو دریمه داپیمو په راوړلو کی ناکامه

.شوه

ویل یي ما ټوله اشپز خانه او نور ډیر

.ځایونه ورپسی وکتل

.خو اپیم می پیدا نکړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخته وه خو سبا ته په تمه شو.
هر کله چی انجونی بیدیدلی ما ورته
وویل:تاسی راځی نن به ځان واازمایو
چی څه کولای شو کنه.
ویل یي سمه ده.
په چاقو می اول دټولو انجونو لاسونه
ورخلاص کړل.
او دسر د ټوټی پړی می هم پری
وشکولو.
داوخت یي نو دری واړه خورګانی
همدلته پریخی وي خو بیا هم عسکر نه
ښکاریدل.
فکر کووم هلته یي نوری انجونی هم
ساتلی وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په کومه ټوټه چې مې سر تړل
شوی وو.
هغه مې دساتونکی په غاړه کې وا چاوه
او ټوټه مې کلکه دزندان په سیخ پورې
وتړله.
نور مې دساتونکی په خوله کلک لاس
کینښود دچغو کوښښ یي کاوه .
خو ما پرینښود .
انجلۍ نه مې شراب واخیستل ټول مې
ورته په سر واړول.
عسکر هم نشه شو.
اواز یي خف شو.
همدی عسکر به انجونی په زوره لدی
ځایه وړلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخته غوصه مې ورته راغلې وه.
جابې مې يي دجيب نه راوباسله.
دزندان دروازه مې خلاصه کړه.
عسکر چې مې وليد يو رقم بل ډول
ستايل يي وو.
سره غټ غټ بريتونه دويختانو نه يي
ګيرې ته يو غټه ليکه لکه دسپوږمې
پشان تاوه شوې وه.
سور مخ يي وو.
دانجلۍ نه مې چاقو واخيست ورته
ومې ويل تاسې هاخوا وګورئ.
همدلته مې مردار کړو.
په قلار قلار وخوځيدو .
خه وو ټول عسکذر په خپلو نشو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تماشو ډوب وو.
ماته هم څه درس حاصل شو .
چی دوی دشپی ناوخته وخت کی نشه
کي وي.
او که هر څوک پری حمله وکړي.
نو ختمیدلای شي.
دبیرون خالي دوه عسکر پیری ته ولاړ
وو.
انجونو وویل :چی دوی هم په موږ
مصروفولای سو.
او وتی شو تری
ما ورته وویل :نا همدومره بی عزتي
مو چی وشوه همدا بس ددی نه
وروسته به انشالله دیوی افغانی خور

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزت هم نه لوټل کیږي.
ما ورته وویل :ماسره يي لاره شته
تاسی يي خالي تماشه کوئ.
تاسی به داسی وکړئ چی عسکر
ځنګه بلی خواته ولاړل.
سیده به راووزئ سمه ده.
او دیوی انجلئ نه می تور پړونی
واخیست.
پړونی می دسر نه تاو کړ دلری ځای
نه می عسکرو ته غږ وکړ .
لیوه لیوه .
عسکرو منډه کړه زما د پلان مطابق
انجونی راووتلی عسکر لاړل دلیوه
خواته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

او موږ راغلو خپل کور ته.

ها ما دخپلی کورنۍ خبره نه وه کړی .

زما کورنۍ دامهال وړه نه وه بلکی زما دغور نیکه پلار هم ژوندی وو او هغه د125 کالو وو.

موږ ټول په یو لوی کور کی اوسیدلو او اتفاق نو بیا زموږ دخلکو ټولو افغانانو ته څرګند دی.

غور نیکه می داسی حساب دماشومتوب نه جوړ کړی وو چی هره انجلی یا هلک به پیدا شو . بس هلک ته به يي انجلۍ ور مبارکه کړه .

ماته يي هم یوه په نوم کړی وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما او دهغې نیکونه سره ورونه
ول.
زه پدې انتخاب تر دې مهاله هیڅ خفه
نه وم .
خو خفه دیته وم چې مشران مې ډیر
زیات دي او که چیرته دادرې ځوانې
انجونې په خپل پوره کلي ورننباسم.
نو دبد نامۍ اوربه مې ډیر ژر غاړه
پرې کړي.
ځکه چې یو خو پښتو ده او بل ماته یې
اول نه یوه انجلۍ په نوم کړې وه.-
هغې انجلۍ به څه ویل:خو دډیر فکر
وروسته مې انجونې خار ته روانې
کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.انجونی پخپله دغزني وی
خو چی جیب ته می وکتل هیڅ روپۍ
.راسره نه وه
پریکړه می وکړه چی انجونی به
. همدلته دچا کور کی پریږدم
. زم کور نه پیسی راخلم
. بیا به ولاړ شو
همداسی می وکړل خو ډیره ناوخته
شوه دسهار رڼا په هره خوا خوره شوه
.موږ هم خار ته نږدی وو
ډیر ژر خار ته او سیده خپل ماما کره
.ولاړم
.ماما می خه سړي وو
.زما دملګري پشان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

.خو حی زما يي داحال وليد خفه شو
.ډير زيات خفه شو
ويل يي خورينه نو پردۍ تور سرى
.دى دخه لپاره راتختولى
ماورته وويل:ماما جانه ته ولى په ما
.باور نلرى
داانچونى ما راتختولى ندي ثنا هم ورته
وويل:هو وروره دى ځوان خو موږ
.دبى عزتۍ نه بچ کړو
.ماما مى ډير په سختۍ قانع کړ
که ريښتيا ووايم زما چى کومه انجلۍ
. په نوم وه
زما هيڅ نه وه خوخه ځکه خاموشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجلۍ وه.
هيڅ کار کی به يي زما کار کی نه لرلو.
هيڅ به راسره نه ګرځيدله.
او نه به يي هم دميني خبری کولی.
بس دنفرت خبري ورته ډيری خی يادی وی هر وخت به يي ويل چی
پلار می ډير سخت سړی دي.
او ډوډۍ کی رانه مالګه لګه زياته سوی نه وي بيا په غوصه وي.
په وړو وړو خبرو غوصه کيږي او نن خفه يم نن درسره بيرون نسم تللانی.
بس په ورين تندي راسره نه مخامخ کيدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چی دڅه وخت نه خپله نامزاد لیدلی
وه دانجونو دنوم نه می نفرت راتللو.
ځکه هغه ډیره دغم نه ډکه وه او
دخوشحالۍ هیڅ څرک پکی نه وو.
داشپه اورځ مو دماما کره تیره کړله.
په سبا می ماما راغی ویل یي پاڅه
علي پاڅه .
زه په بیړه له خوبه راپاځیدم.
ما ورته وویل:ولی ماما څه درپیخه ده

.

ویل یي ستاسو په کلي بیګاه دشپی
ناوخته روسانو بمبار کړیدی.
او ویل کیږي چی ستاسو کلي کی ډیر
کم نفر ژوندي پاتی دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ستوني وچ کلک شو نوره می
خبره دخولی نه راونه وته.
. رپا ونیولم
. خپله زبیده می رایاده شوه
پلار جان مور جانه نیکه جان ټول قوم
یو یو نفر می سترګو ته سترګو ته
کیدل.
انجونی می همدلته ته پریخودلی او زه
په منډه موټر کی کښیناستلم.
دماما خپل موټر وو هغی کی روان
. سوم
ډیر په بیړه می ځان تر خپل کلي
ورساوه.
خو چی ومی لیدل دکورنۍ ټول غړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

.مى هاخوا ديخوا مړه پراته وو
.دومره څوک نه وو
.چى دوى يې خاورو ته سپارلى واى
بس په ټولو خپلو کى مى يوازى دغور
.نيکه پلار ژوندى وو
دانو دقدرت فيصله وه چى چاته مرګ
ليکى او چاته ژوند ماما او يو څه نور
.خپلوان راغلل
بس جنازوته مو بغير زما او دماما نه
.نور هيچا هم ونه ژړل
مامى خپل دغور نيکه پلار چى خبرى
بې هم نشوى کولاى خو ددرد اندازه
.يې کيدله
موټر کى واچاوه او ښار کى مى خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دماما کور ته راوستلو.
نیکه می سخت خفه وو خو ثنا دوی به
ورته تسلیت ورکاوه.
موږ چی هرکله مو جنازی خاورو ته
وسپارلی.
زه په خپل موټر کی راروان شوم
دخپل ماما سره خار ته خو په برکوټ
کی یو ځل بیا دطیارو خکار شو .
دطیارونه ډزی شروع شوی ما
هوښیاري وکړی دموټر نه کیوتم او
دیو غټ ګټ لاندی می ځان واچاوه.
ماما اونورو خپلوانو ته می هم چغی
وکړی چی راشي خو بیریدل .
داوخت طیارو په موټر غټ بم

(c) ketabton.com: The Digital Library

.راوغورځاوه
. اوموټر سره دماما زري زري شو
. ما زړه دخلاصه چغي ووهلی
دخپل خدای نه می ګیله وکړه چی ای
.خدایه دازما دکومی ګناه سزا ده
.دژوند نه زما هم زړه مات شوی وو
طیارو مخی ته ودریدم ما ویل پریده
چی ختم می کي سترګی می پټی کړی
.وی
خو نه پوهیږم چی ولی طیارو ما باندی
.یو ډز هم ونکړ
. او پنا شوی
بس دهمغی ورځی نه وروسته می
.دمرګ ډار ورک سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چی که تقدیر کی دی مرګ نه
وي لیکل شوی نو دچا هغه پلار دی
هم نشي وژلای.ما دهمغی ورځی نه
ټوپک په اوږه کړ .
او دا می قصد شو چی ددی وطن نه به
روسان وباسم.

زه په ننګرهار کی دعلي په تمه وم.
چی علي به کله رازي.
خو علي بیخی ورک سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خه وو دری ورځی وروسته راغی او
ویې ویل چی روسانو اطرافو کی یو
کلی هم ندی پریخی او ټول یې بمبار
کړیدي.
او زۍ چی ځو پخیر پیخور ته علي
خپل غور نیکه په شا کړ او موږ
ورپسی شو.
خه وو تر اطرافو پوری موټر کی
ولاړو خو هغی نه وروسته علي ځان
سره یو ملګری راوستی وو.
هغی ته یې موټر حواله کړ.
نور نو موږ پیاده روان شو علي ډیر په
سوچونو کی ډوب و ما ورته
وویل:ګوره علي دازموږ قسمت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پاکستان ته روان یو.
او هغه هم ستا قسمت وو چې کورنی
دی ټوله په حق ورسیده .
علي ددرد نه ډکه موسکا په خوله
راوستله .
ویې ویل :موږ افغانان هم عجیبه خلک
یو .
چې څه مو دوسی نه بره شي .
بیا یې په قسمت ور تاوان کړو.
څومره خوږ ژوند و زما هر سهار به
می نهه بجی ځان خپلی کوکو ته
ورساوه.
دمازیکر په خوندوره هوا کی به
زبیدی منګی په سر کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شينکي لمر به يي دزنی دری خالونو
ته سمه ځلا ورکوله.
زه به ورته دګودر بلی غاړی کی
ننداری ته ناست وم.
ريشتيا هم زه ډير ناشکره يم ريشتيا هم
سترګی يي تکی سری شوی ګوتی يي
ورته ونيولی يو شيبه په ګونډو
کښيناست.
ددرد سلګۍ يي وو هلی ماته يي هم ژړا
راوسته سخته يي وژړولم.
موږ دری خويندی بی سر نوشته
راونی وو پاکستان ته هيڅ سر نوشت
مو نه وو معلوم
چی راتلونکی کی به څه کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خبر نه وو خو يو دم مو مخی ته عسکر راووتل.
يو دم يي وويل :دوست يا دشمن علي بغير دسوچه يي دخولی ووتل دشمن چغه شوه هورا.
خو دا وخت يو ځوانه انجلۍ دشاخوا نه راغله سړی ته يي دپخو په ورون لاس وواهه ورته ويي ويل:دوست دوست بس خه وو عسکرو علي ته هيڅ ونه ويل:خو بس دځان سره يي بوتلو .
موږ ته علي وويل :چی دا خلک چی کمسی روان دي هماغسی تاسی هم ورزئ.
زه انشاالله ددی خلکو نه ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصووم او درزم.
او خپل نیکه یي ماته را په اوږه کړ .
اوف څومره دروند وو هغه سړی الله
تعالی دی راته ښښنه وکړي زه چی لږ
مخکی ولاړم نور می داسړی نشو
وړلای.
بس همدلته رانه پاتی شو ځکه چی نور
خلکو منډه وهله.
په اطرافو کی یو کلی هم داسی نه وو
چی بمباري پري نه وي شوی.
ټول کلي بمبار شوي وو .
روسانو فکر کاوه چی که چیرته
داطرافو کلي بمبار کړو نو خاریان
خو هڅی هم جنګ نکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دخار خلک دومره زړه نلري.
بس وطن يې راته کندی کپړی کړ خو
هییخ نړیوال سازمان يې تر اوسه
پوری پښتنه ونکړه.
ولی چی زور ولری نو نړی تولـه ستا
ده بیا نو نړیوال سازمان پکی لا چا
راوستی.
سکندر بابر او فرعون تولو زور
درلود چی په نړۍ يې خپله حکمراني
کوله او په توله نړۍ کی يې خهل
رواجونه مروج کړي ول.
وس امريکا او بريتانيا زور لري چی
په توله نړۍ کی يې خپل رواجونه
مروج کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه پین شرټ کول نیکټایي اچول کیره
خریل ویختان نیمایي سر کمول او
نیمایي نه کمول
او ډیموکراسي
او بریتانیا زور لري چی انګلش یي
دنړیوالی ژبی په توګه په هر نامرده
منلی ده.
داټول هغه څه دی چی دزور په
واسطه په ټولو نړیوالو منل شوي دي.
لکه څنګه دلوی احمد شاه بابا په وخت
کی په هندوانو دپټکي وهل منل شوي
وو دګیری پریښودل منل شوي وو په
دا زموږ رواجونه دي .
او رواج په هنري ډول په یوه ټولنه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپرېږي.
لکه درسنیو په تبلیغاتو دځوانانو په
عصریتوب او د چالاکو خلکو په پیدا
کولو سره او د مهلی دداسی خلکو په
لاس کی نیولو سره په خلکو باندی
خپل رواج منلی شو چی دهغوي نظر
ته ټول وطن او ټول قوم اخترام لري .
لکه لیکوال ژورنالیست او دپوهی نه
ډک انسان.
موږ پاکستان ته ولاړو خو غټ ارمان
می دهغی نه وروسته داشو .
چی یو ځل علي ووینم .
او ورته ووایم چی ستا پلار رانه په
لاره کی پاتی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای خبر هغه به می وبښي کنه.
خو که ویي ښلم ټول کو هاټ کمکول
کیم ته میلمستیا کووم.
خو زه فکر کووم علي یي وژلای دی
ځکه که هغه ژوندی وای نو هرو مرو
دلته راته .
ماسره په کور کی دری پیغلی وي.
ماته علي ویلي وو چی زه دی نه ښم
که چیرته دی بیا عیاشۍ ته لاس
واچوو.
خو هیڅ لاره نه وه ځکه چی خورګانو
سره می چا واده نه کاوه .
او زموږ هم داسی هیڅ اثره نه وه چی
دخپلی ګیډی غټ دوزخ پری راډک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو.
بس دهمغی ورځی نه زه او خویندی
. می دمیکدو شولی
موږ خو فکر کاوه چی که سړی دیوی
ښځی سره یوځای شي نو هغی سړي
ته به دسکون احساس کیږي.
خو نه داسی نه وه.
ټول سړیان چی دلته راتلل.
بیرته چی به وتل خفه به تلل.
نه پوهیږم دي کی څه راز دی خو
دومره پوهیږم چی هر سړی ضمیر
. لري
او امکان لري دوجدان عذاب دا خلک
. هیڅ خوشحالۍ ته نه پریخودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه زمور پشان مور هم هره ورځ مړه کیدلو او بیرته به ژوندي کیدلو.
زما تمه خالي علي ته وه چی هغه به راشي او مور دری خویندی به له دی دوزخ نه وباسي.
. خو علی تر لسو کالو رانغی
زمور ددری خویندو پښتنه مو په دی لس کالو کی نه ورور وکړله او نه پلار.
نه توبه پښتنه يي امکان لري کړي وي.
.خو مور دهغوي څخه ډیر لری وو
او که مور يي پیداکړي هم وای نو دمرګ نه بغیر به يي کومه بله ډالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نه لرله.
ځکه يوه فاحشه چې ټول عمر په
ميکدو کې دخلکو په اشارو څرخي
هغه به څنګه يو چاته ورور وايي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دناول بلی برخی ته په طمع شئ.
نور به يي درته په بله برخه کی نشر
کړو.
وس مهال موږ دلوی امپراتور ابدالي
بابا ناول په لیکنه کی بوخت یو .
دهغی دنشر نه وروسته به دمسافری
پیغلی ناول دوهمه برخه نشر کړو
مننه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سادات.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library